

Budućem Beogradskom metrou neće smetati gužva na "Gazeli", zastoj tramvaja kod "Vuka" ili nešto treće. Beogradski metro će biti nezavisan u odnosu na sve druge saobraćajne sisteme u gradu. Još uvek nisu poznati svi detalji, ali sigurno je: da će biti nezavisan i šinski, da će prva prioriteta linija biti ona od Zemuna i Novog Beograda, preko centra, do Ustaničke ulice, da se sa izgradnjom treba početi najkasnije krajem 2013. godine i da će se novac tražiti u međudržavnim sporazumima

DOLAZI VREME METROA

Beogradska železnica

Projekat Beogradske železnice će zaživeti od januara iduće godine. On će u velikoj meri relaksirati drumski saobraćaj grada. Ne u meri u kojoj je to urađeno u nekim nemačkim gradovima, ali od stanice “Novi Beograd” do stanice “Karađorđev park” stizaće se za samo šest minuta. Čekanje na stanici neće biti duže od 15 minuta.

“Mi smo morali na neki način da rasteretimo drumski saobraćaj u gradu. Možemo mi da kupimo još 5000 autobusa za GSP, ali mi više nemamo gde da ih spustimo. Grad je pun autobusa. Sa druge strane, da bismo izvucli putničke automobile iz centra grada, nije dovoljno staviti garažu negde na prilazima gradu. Poenta je obezbediti ljudima da mogu da dođu u centar nekim drugim, bržim, jeftinijim prevozom. Autobusi i tramvaji su nužnost, a metro i Beogradska železnica su alternativa putničkim automobilima”, kaže gradski menadžer Aleksandara Bijelić.

Vozovi Beogradske železnice stajaće na stanicama “Zemun”, “Tošin bunar”, “Novi Beograd”, “Prokop”, “Karađorđev park”, “Vukov spomenik” i “Pančevački most” i biće usklađeni sa ostalim linijama javnog gradskog prevoza, kao i sa budućim metroom.

Tokom narednih godina mreža gradske železnice će biti proširena od Zemun do Batajnice, a u planu je i potez do Ripnja i od Pančevačkog mosta do Krnjače.

Više od pola veka se u Beogradu razmišlja o metrou. Danas je to razmišljanje mnogo ozbiljnije kaže predsednik Radne grupe za Beogradski metro i gradski menadžer Aleksandar Bijelić. “Mi smo za razliku od ranijih pokušaja izgradnje Beogradskog metroa prvi koji smo ozbiljno dali sebi određeni rok za okončanje jedne od faza u izgradnji.” Prema tom zacrtanom roku, krajem sledeće i početkom 2012. godine, Beograd će imati izrađena dva, za buduću metro, bitna dokumenta – Studiju izvodljivosti i Studiju opravdanosti. Nakon toga će se izrađivati idejni i glavni projekti, traži će se država-partner u finansiranju metroa i na kraju će početi radovi. Prema sadašnjim procenama to bi mogla biti 2013. godina.

Radna grupa, koju je oformio gradonačelnik Dragan Đilas, sredinom juna sačinila je dokument “Beogradski metro – osnova za izbor rešenja”, koji je većinskim glasanjem potvrdila i gradska skupština.

U tom dokumentu je analizirana dosadašnja dokumentacija koja govori o beogradskom metrou. Eksperti su proučavali “Prilog o metrou” arhitekta Nikole Dobrovića iz 1958. godine, Studiju Beogradskog metroa arhitekta Save Janića iz 1968. godine, i 14 drugih dokumenata tražeći najbolje okvire za rešavanje pitanja u vezi sa Beogradskim metroom.

Istorija metroa

M. MILEKOVIĆ

U dokumentu Radne grupe su određeni pravci budućeg metroa. Od dva početna pravca, prioritetan je onaj jugoistok-severozapad, odnosno, od Tvorničke u Zemunu ka Ustaničkoj ulici. "Nama je svaki deo grada prioritet, ali ovde je u pitanju izvodljivost. U ovom momentu pravac od Tvorničke do Ustaničke je dokumentacijom spreman za izradu idejnog projekta. Druga prioritetna linija jeste Karaburma-Banovo brdo. Kasnije postoji mogućnost i potreba da se metro raširi do zemunskog naselja Galenika, do aerodroma, do Petlovog brda, bloka 45, a još kasnije i do Borče, Batajnice, naselja ka Mladencu itd..." "Metro se stalno razvija, kaže gradski menadžer, nijedan grad nije napravio nekoliko linija i stavio tačku. Bečki metro se gradi preko 60 godina. Stalno se dodaju nove stanice, nove linije."

Što se tiče popularnog pitanju o Beogradskom metrou: da li će biti laki ili teški, Bijelić kaže da će o tome odlučiti stručnjaci kroz Studije o izvodljivosti i opravdanosti: "U svakom slučaju, biće beogradski. Bitno je da bude isplativ i da može da obezbedi najkvalitetniji prevoz za putnike iz Beograda. O tome da li će ići tunelom, preko mosta, da li će stanica biti levo ili desno, odlučiće eksperti koji se razumeju u gradnju metroa."

Isto važi i za finansijski deo priče. Još se ne zna koliko će sve koštati. Međutim, to su samo pretpostavke, a Bijelić ne želi da "licitira sa ciframa" i to prepušta stručnjacima. Ono što se sada zna jeste da će metro biti isplativ ako se njime preveze osam do deset hiljada putnika u jednom času i u jednom smeru.

"U ozbiljnim pregovorima smo sa predstavnicima Francuske oko doniranja određenih sredstava za izradu Studija. Posle toga, i na osnovu svih dosadašnjih planova, ići će se na izradu idejnih projekata, glavnih projekata i onda i u izgradnju samog metroa, odnosno početak faze izgradnje", kaže Bijelić i dodaje da je najvažnije da se prva linija otvori što pre: "To nije političko pitanje, već pitanje eksploatacije. Ono što sad imamo jeste rok do kraja sledeće ili do početka 2012. godine za završetak svih studija i po mogućnosti barem idejnog ili jednog dela glavnog projekta beogradskog metroa sa idejom da se krajem 2012. i početkom 2013. počne sa konkretnim radovima na budućem metrou."

Klasičan metro, onaj koji se proteže ispod gradskih ulica i reka, nastao je u XIX veku – prvi podzemni sistem otvoren je 10. januara 1863. godine u Londonu. Splet podzemnih tunela ispod grada ideja je Čarlsa Pirsona, advokata iz Londona, koji je ovaj projekat predložio gradskoj vladi odmah po otvaranju tunela "Temza" 1843. godine. Međutim, gradskim ocima je trebalo više od deset godina da razmotre i odobre advokatov predlog koji je u to vreme nailazio na nevericu i otpor pojedinih vlastodržaca. U toku prve godine postojanja londonskog metroa prevezlo se oko 9,5 miliona putnika.

Elektrifikacija londonskog metroa i konstrukcija još njegovog jednog dela počela je 1900. godine na inicijativu američkog železničkog magnata. U to vreme, već je u Mađarskoj proradio metro "na struju", pa se stoga u knjigama može naći podatak da je prvi metro u Evropi izgrađen u Budimpešti.

Taj metro znatno se razlikovao od podzemnih železnica kakve postoje danas – naime, kroz tunele budimpeštanskog metroa tutnjali su pojedinačni vagoni sa trolama. Dve godine kasnije, počela je izgradnja metroa u Parizu po nacrtu francuskog inženjera F. Benvenjua. Po pariskoj modi, modifikovan je i srpski rečnik – naša reč metro nastala je od istoimene francuske reči, koja je izvedena skraćivanjem naziva pariske podzemne železnice *chemin de fer metropolitain* (vele)gradska železnica.

Prema podacima iz Enciklopedije Britanike, Amerikanci su prvi metro napravili između 1895. i 1897. godine u Bostonu. Moskovski metro, koji se smatra najlepšim zbog luksuza i grandioznosti, sagrađen je krajem tridesetih godina prošlog veka, a za njim ne zaostaju ni metroi u Montrealu i Stokholmu, nadaleko čuveni po prelepoj arhitekturi, umetničkim slikama i mozaicima.

Nemačka drži rekord u dužini metroa: najduži metro je u Minhenu i proteže se na 527 kilometara, a za njim je berlinski od 427 kilometara. Rekord u broju prevezenih stanovnika na godišnjem nivou drži moskovski metro sa cifrom od 3,2 milijarde putnika.

POČETAK: LONDON, XIX VEK

Pomoć i razumevanje

SOS linija u “Beokom servisu” otvorena je svakog radnog dana od sedam do 22 časa, ali se i posle toga svaki poziv snima i na njega se već sutradan reaguje

“Počeo sam pre desetak godina. U početku su u pitanju bili mali ulozi, a onda su postajali sve veći. Sad mi dugovi iznose negde oko 60.000 evra. I kad bih se suzdržao od ulaska u kockarnicu, ostaje mi muka: kako ću da vratim dugove?!” M.N. (41)

“Moj brat je uvek voleo da se kladi, ali u poslednjih godinu dana postalo je vrlo ozbiljno. Primetili smo da iz kuće nestaje novac, ali, on je tvrdio da nema ništa s tim. Kad smo ga pritisli, priznao je.” J.V. (27)

“Da bismo vratili dugove i kredite koje je moj suprug napravio kockanjem, prodala sam stan koji su mi ostavili roditelji. Mirna sam što se tiče dugova, ali se plašim da će on nastaviti po starom.” D.T. (34)

Ovo su samo neke od ispovesti patoloških kockara i njihovih porodica do kojih je “Vreme” uspešno došlo ili se mogu naći na specijalizovanim internet-forumima. Patološko kockanje je ozbiljan problem u celom svetu. Prema procenama Sveteske zdravstvene organizacije, dva do tri odsto populacije ima potencijal za razvoj ovog poremećaja ponašanja. Iako u Srbiji nema preciznih podataka o broju patoloških kockara, pretpostavlja se da po tom pitanju ne odudarimo od ostatka sveta.

Kao za većinu bolesti zavisnosti, i u ovom slučaju važi parola “bolje sprečiti nego lečiti”, pa je najefikasniji lek prevencija. U tom smislu, ključne su mere zabrane ulaska maloletnicima u kladionice i kockarnice, kao i uklanjanje kladionica iz neposredne blizine škola, na čemu gradska vlast uveliko radi. Međutim, šta raditi onda kada je za prevenciju kasno i kada je problem već uzeo maha?

Gradonačelnik Beograda Dragan Đilas i Kristos Cemperas, predsednik Upravnog odbora “Grand kazina”, potpisali su 20. aprila u “Beokom servisu” Protokol o odgovornom kockanju. Osobe koje imaju problem s kockanjem, kao i članovi njihovih porodica, mogu da pozovu besplatan telefonski broj 0800-110-011 (sa mobilnog telefona: 3090-007) i u razgovoru sa lekarima i obučanim osobljem pokušaju da prevaziđu zavisnost od igara na sreću. SOS liniju finansira “Grand kazino”, a Grad obezbeđuje osoblje i neophodnu infrastrukturu. “Zajednički ćemo pokušati da pomognemo ljudima kojima je kockanje postalo opasna navika koja uništava ne samo njih već i njihove porodice”, rekao je prilikom potpisivanja protokola gradonačelnik Dragan Đilas. Za menadžera projekta imenovan je psiholog Žarko Trebješanin, koji je tom prilikom rekao da kockanje i zavisnost od njega uzimaju sve više maha u našem društvu.

SOS linija u “Beokom servisu” otvorena je svakog radnog dana od sedam do 22 časa, ali se i posle toga svaki poziv snima i na njega se već sutradan reaguje. Lekari koji dežuraju kraj telefona daju savete svim zainteresovanim, upućuju ih u nadležne medicinske institucije ili u kliniku “Agape medika”, gde će, zahvaljujući donaciji “Grand kazina”, prvi razgovor sa zavisnikom biti besplatan. Kostas Cemperas kaže u razgovoru za “Vreme” da je ovakav projekat rezultat politike kompanije i da sličan projekat postoji i u matičnoj zemlji – Grčkoj. Prema njegovim rečima, Grad je bio veoma zainteresovan za saradnju, pa je čitava zamisao vrlo brzo i lako realizovana. “SOS linija spada u domen društveno odgovornog poslovanja, pa nije čudo da se “Grand kazino” odlučio za tako nešto. Velika

Dalje od škola

Prema evidenciji grada, još 22 kockarnice u Beogradu nisu na propisanoj udaljenosti od škola. Prema važećem zakonu, minimalna udaljenost od škole bi trebalo da bude 150 metara. “Izvesno je da će u narednom periodu i one biti zatvorene”, rekao je Aleksandar Šapić, zamenik gradonačelnika: “Od kad je počela ova akcija, na inicijativu gradonačelnika, u prvom navratu, zatvoreno je 20 kockarnica i 15 uplatnih mesta. Uz ove 22, ukupan broj zatvorenih kockarnica biće oko 90”, rekao je Šapić i najavio da će u proceduru uskoro ući novi zakon koji ne samo da maloletnicima zabranjuje kladjenje već i ulazak u kladionice i kockarnice.

A. ANĐIĆ

je zabluda da kockarnice imaju koristi od ljudi sa problemom patološkog kockanja. Nama je u interesu da ljudi dolaze zbog zabave. Kao što u barovima alkoholičari nisu dragi gosti, iako ostavljaju mnogo novca, tako i u kazinima patološki kockari prave probleme, kvare atmosferu i uništavaju zabavu drugim gostima”, kaže Cemperas.

Nakon isteka tri meseca probnog perioda, ugovor između Grada i “Grand kazina” je 6. jula produžen do kraja godine, a prema rečima Kristosa Cemperasa, nema razloga de se projekat ne nastavi i naredne godine.

Obuku zaposlenih na SOS liniji za patološke kockare radila je doktorka Vera Trbić, koja danas sa ostalim lekarima dežura pokraj SOS telefona i daje savete onima koji se jave. “Na SOS liniji rade profesionalci koji imaju iskustva sa ovakvim stvarima”, kaže doktorka Trbić za “Vreme”. “Važno je da ovakav posao rade ljudi sa iskustvom, jer oni treba da vode takozvani savetodavni intervju, koji predstavlja posebnu tehniku i pristup problemu. Kada se neko javi na SOS telefon i iznese problem, to može da bude sam ovisnik, a može da bude i neko iz njegovog okruženja, član porodice.” Prema rečima doktorke Trbić, članovi porodica se javljaju češće nego ovisnici, a u najvećem broju su to roditelji, sestre i devojke ili supruge. Savetodavni intervju može da bude potpuno anonimn, ali, ako se osoba odluči za dalju pomoć, on ne mora i da ostane anonimn. Svi razgovori se snimaju, telefon ima identifikaciju poziva, ali su snimci i drugi podaci zaštićeni i pristup njima imaju samo direktor SOS centra i Vera Trbić. Ona kaže da je tajnost stopostotno zagarantovana, ali da snimci moraju da postoje: “Ako dođe do krizne situacije, mi imamo belešku, koju i druga stručna i ovlašćena lica mogu da vide, kako bi se uverili da mi nismo svojim lošim ili neadekvatnim činjenjem tome doprineli.”

Nakon obavljenog intervjua, stručnjaci SOS linije predlažu savetovanje, ili odlazak u neki od centara za lečenje zavisnosti. Prvi korak je odlazak kod lekara opšte prakse po uput, a zatim na dalje lečenje. Prema rečima Vere Trbić, na SOS telefon za pomoć patološkim kockarima do sada se javilo oko 60 ljudi. Iako je SOS linija projekat Grada Beograda, ona je dostupna korisnicima iz cele Srbije, međutim, velika većina onih koji traže pomoć javlja se iz Beograda. Sagovornici “Vremena”

BRZO DOGOVORENA
SARADNJA: KRISTOS
CEMPERAS I VERA TRBIĆ

se slažu da tajnost podataka ne znači da u Beogradu ima više ljudi sa problemom, već da je izvan Beograda još uvek nedovoljno poznato da ovakva linija postoji.

Karakteristike

Međunarodna organizacija “Anonimni kockari” određuje patološko kockanje kao simptom emocionalne rastrojenosti. Emocionalni faktori koji su uključeni u ovo stanje su: nesposobnost da se prihvati realnost, emocionalna nesigurnost, nezrelost i nedostatak samopouzdanja. Kockar se najbolje oseća kada se kocka. Psihijatri smatraju da patološki kockari imaju potisnutu potrebu za samouništenjem. Kockari sa ovim problemom žele da o sebi stvore sliku dobre ličnosti, žive u svetu snova koji zadovoljava njihove emocionalne potrebe. Međutim, po pravilu, nikada se ne dosegne onaj dobitak koji bi omogućio da kockar ispuni snove o bogatom i lagodnom životu, verovatno zbog toga što uvek oseća potrebu da može da dobije još veći dobitak.

Definicija kockanja

U međunarodnoj klasifikaciji bolesti, patološko kockanje je navedeno kao jedna od šest kategorija poglavlja “Poremećaji kontrole ponašanja”. Definicija poremećaja kontrole ponašanja glasi: “Nesposobnost suzdržavanja od izvođenja nekog ponašanja ili nagona koji je opasan za druge ili za samu osobu, i koji je obično obeležen zadovoljstvom nakon što se izvede.” Bitno obeležje poremećaja kontrole impulsa je izostanak otpora ponašanju, impulsu ili iskušenju da se napravi čin koji šteti samoj toj osobi ili drugima. Poremećaj se ogleda u tome da osoba ima rastući osećaj napetosti i uzbuđenja pre samog čina, a za vreme samog čina osećaj zadovoljstva ili olakšanja. Nakon čina mogu se, ali i ne moraju javiti žaljenje, kajanje i osećaj krivice.

Bitno obeležje patološkog kockanja je trajno i povratno neprilagođeno kockanje, koje unosi razdor u lična, porodična i poslovna očekivanja. Sastoji se od čestih, ponavljanih epizoda kockanja koje preovlađuju u bolesnikovom životu na štetu socijalnih, radnih, materijalnih i porodičnih vrednosti.

Prema Međunarodnoj klasifikaciji bolesti ICD-X prepoznata su dva poremećaja u vezi sa kockanjem: kockanje i klađenje koji se povezuju sa načinom života i odnose se na problematično kockanje, patološka sklonost kockanju kao poremećaj kontrole navika i impulsa.

(Izvor: www.kockanje.org)

Deca idu na letovanje

Pod pokroviteljstvom Grada Beograda i Sekretarijata za socijalnu zaštitu 700 beogradske dece iz socijalno ugroženih porodica provešće sedam dana na Tari, Rudniku i Goču u objektima Centra dečjih letovališta grada Beograda. Mnogima od njih biće to prvo letovanje u životu

Tog utorka, 13. jula, nešto nakon šest časova ujutru, ispred zemunske sportske hale "Pinki" bila su parkirana dva nova "Lastina" autobusa. Policajac je išao oko svakog od njih i zagledao točkove, svetla, migavce, ulazio je i unutra... Bile su to poslednje provere pred put prve grupe beogradske dece iz socijalno ugroženih porodica. Cilj im su Stanišinci na Goču.

Ispred autobusa već je bilo dece sa roditeljima. Većina dece je bila čutljiva i samo su klimajući glavom još jednom slušali roditeljsko "Budi dobar i nemoj slučajno da ne jedeš što ti se tamo stavi na sto". Drugi su jurcali po parkingu ili doručkovali sendviče. Jedna mama na Goč ispraća tri sina osnovca. Uz osmeh kaže da je uspela da njihove stvari spakuje samo u jedan kofer. Njih trojica će biti zajedno u sobi i nije im prvi put da putuju, a kažu da ne poznaju mnogo druge dece koja sa njima čekaju polazak. To i nije čudno jer 60 drugih mladih putnika su iz celog Zemuna i jedino zajedničko im je to što su iz socijalno ugroženih porodica.

Osim dece, tu je i šest pratilaca koji su iz Centra za socijalni rad. Oni će provesti sedam dana na Goču u dečjem odmaralištu "Stanišinci", koje se nalazi na 17 kilometara od Vrnjačke Banje. U Centrima dečjih letovališta deca imaju stalnog lekara i animatora, dani su im ispunjeni jurcanjem za raznim loptama po sportskim terenima, šetnjama i izletima po Goču, uveče imaju žurke i razna takmičenja. Najstarijem od trojice braće se nije svidelo to što će biti u sobama od po osam ili deset kreveta, ali je na kraju rekao: "Ma nema veze. Valjda neko od njih zna da igra fudbal."

Oko sedam sati organizatorica je počela da čita imena putnika, a deca su se javljala da su tu. Nakon toga su sakupili zdravstvene knjižice i još jednom su pratioci pitali da li su svi kojima je tokom vožnje muka popili tabletu. Preostalo je samo da se čeka osam časova kad bi trebalo da dođe gradonačelnik da isprati putnike.

Sada je već bilo dosta novinarskih ekipa ispred "Pinki" i sve one su prilazile deci i pitale ih: "Da li se raduješ što ideš na

A. ANĐIĆ

Goč?”, a deca su stidljivo odgovarala “Daa.” Roditelje su pitali: “Koliko vam znači ova pomoć gradske vlasti?” Sa suzrim očima ili ne, roditelji su uglavnom govorili da su zahvalni i gradu i Centru za socijalnu pomoć. Onima koji su tog dana radili se nije svidelo to što su morali da dođu već oko šest, iako će autobusi krenuti tek u osam, ali to su uglavnom komentarisali sami za sebe.

Da isprati prvu grupu putnika došla je i Neda Novaković, generalna direktorka Centra dečjih letovališta grada Beograda: “U vreme ekonomske krize omogućeno je letovanje onima koje kriza najviše pogađa. To će doprineti njihovoj boljoj socijalizaciji, obezbeđivanju uslova za zdrav psihofizički razvoj i vaspitanju dece iz socijalno osetljivih kategorija.”

Zbog putovanja su bili srećni i roditelji. Majka trojice sinova kaže da će sada moći na miru da okreći stan: “A i psihički ću se malo odmoriti od stalne vike. Njih je trojica i umeju da budu veoma glasni”, opet uz osmeh dodaje ona dok najmlađeg miluje po kosi.

Oni kažu da im je drago što idu i što taj put nije morala da plati njihova majka. Međutim, nisu hteli da se fotografišu za “Vreme” kao i što su odbijali da pred kamerama govore sa drugim novinarima koji su u međuvremenu stigli. Njihova majka ih je nagovarala: “Pa hajde da se slikate. Neće niko da napiše da ste vi siromašni”, međutim, nisu hteli ni imena da im se “vide u novinama”. Srednji od njih trojice nije bio toliko isključiv i čak je reportera “Vremena” pitao kakav će biti naslov teksta. Na reporterov odgovor da još uvek ne zna, on je predložio da to bude naslov “Deca idu na letovanje”.

Nešto nakon osam stigao je gradonačelnik Dragan Đilas zajedno sa svojim zamenikom Milanom Krkobabićem. Deca su se odmah okupila oko njih, a ona koja su se stidela da priđu da se pozdrave i zahvale, “odgurali” su roditelji. Nakon kratkih odgovora gradonačelniku da su srećni što idu, obećali su mu da će biti dobri prema pratiocima, poslednji put te nedelje su poljubili roditelje pa su otišli u autobus odakle su nastavili da mašu.

Na istom mestu će se videti u sledeći utorak, 20. jula. Tada će mnogi od njih iza sebe imati prvih sedam dana van kuće na – “letovanju”. Tada im zajedničko neće biti samo to što su svi iz socijalno ugroženih porodica.

“Rudo” za Milu

Keruša Mila dobiće proteze koje će izraditi Institut “Rudo”, a zaposleni u Veterinarskoj ustanovi Beograd učiniće sve da se pas što pre navikne na njih. Eksterne proteze, koje omogućavaju lakše održavanje higijene povređenih ekstremiteta, biće napravljene u obliku psećih šapa, a “Rudo” će ih izraditi besplatno, što će biti prvi put da se u ovoj ustanovi prave pomagala za životinje

Vladimir Terzin, pomoćnik sekretara za komunalne i stambene poslove podsetio je da je stručna komisija, koja je formirana 17. juna imala zadatak da na osnovu nalaza i svih činjenica vezanih za Milu i njeno zdravstveno stanje donese odluku o načinu lečenja koji će joj pomoći da se vrati normalnom životu. “Ova komisija se sastajala dva puta i donela odluku da je najbolje rešenje izrada eksternih proteza”, rekao je Terzin na konferenciji za novinare održanoj 9. jula.

Direktor Veterinarske ustanove Beograd Bratislav Stanković, naglasio je da se Mila potpuno oporavila i da čak i sada sa privremenim bandažima već trči za mačkama i igra se sa ostalim kucama: “Sa novim protezama biće joj olakšano kretanje i neće morati da nosi zavoje, a one će biti urađene po modelu prave šape i moći će da se skidaju što je važno zbog održavanja higijene.”

“Naš primarni zadatak je pravljenje proteza za ljude. Prvi put imamo psa kao pacijenta, a pomagala za Milu izradićemo besplatno. Sledeće nedelje uzećemo gipsane otiske i prema kalupima ćemo napraviti proteze, koje će biti gotove za tri nedelje, kada će Mila moći da ih proba”, objasnio je dr Branislav Marković, specijalista ortopedске hirurgije na institutu “Rudo”.

Vladimir Terzin napomenuo je da se za usvajanje Mile javilo više ljudi, ali da uslove ispunjava samo jedna gospođa, koju nije želeo da imenuje: “Imati invalidnog psa nije lako, jer zahteva posebnu pažnju. Milu u Veterinarskoj ustanovi tri puta dnevno previjaju i neko ko radi po ceo dan ne može da čuva psa kojem je potrebna neprestana pažnja i nega”, rekao je Terzin.

A. ANĐIĆ

GSP: PRODUŽETAK AKCIJE

Gradsko saobraćajno preduzeće (GSP) "Beograd" i Direkcija za javni prevoz doneli su odluku da se akcija storniranja doplatnih karata i opomena produži do 10. septembra, saopšteno je iz tog preduzeća. Akcija storniranja doplatnih karata i opomena počela je 10. maja i trebalo je da traje do 10. jula, ali je akcija produžena zbog perioda godišnjih odmora i raspusta, kada znatno manji broj građana koristi usluge javnog prevoza. Iz GSP-a poručuju da nesavesni putnici u što kraćem vremenskom roku regulišu svoje obaveze prema gradskom prevozniku, jer će posle novog roka uslediti utuženje svih onih koji ne iskoriste mogućnost storniranja. Za storniranje od jedne do tri opomene putnici treba da plate 1000 dinara, za četiri do devet 2000 dinara, a za deset i više opomena korisnici treba da plate 3000 dinara, navedeno je u saopštenju. U prvom delu akcije storniranja kazni oko 23.000 građana izmirilo je dug prema GSP-u. Za prva dva meseca plaćeno je 82.000 od oko 200.000 prijava koje je to preduzeće izdalo od 2007.

Istovremeno, Gradsko saobraćajno preduzeće "Beograd" započelo je novu akciju kojom pokušava da zaustavi običaj

"švercovanja" građana u gradskom prevozu. Kontrolori od 15. jula na početnim stanicama na Zelenom vencu i u Ustaničkoj ulici u vozila puštaju samo one koji im pokažu kartu ili markicu.

SERTIFIKATI O ELEKTRONSKOJ PISMENOSTI

Prvih deset polaznika, Beograđana starijih od 65 godina, uspešno je završilo program osnovne obuke rada na računaru u okviru besplatnog kursa "Elektronska pismenost 65+". Sertifikate im je, u elektronskoj čitaonici Biblioteke "Đorđe Jovanović", u Zmaj Jovinoj 1, uručio zamenik gradonačelnika Milan Krkobabić.

"Grad nastoji da uspostavi više od prijateljskog odnosa sa najmlađim i najstarijim sugrađanima. Zbog toga smo krenuli u akciju otvaranja vrata biblioteka. Posle uvođenja besplatnih članskih karata "65+" otišli smo i korak dalje: da najstarije obučavamo da koriste nove informacione tehnologije, a interesovanje za to je veliko. Ova gradska vlast menja odnos prema najstarijoj populaciji i tako pokazuje i mladima put kojim treba da idu", rekao je Milan Krkobabić. Pored uzimanja knjiga iz svih javnih biblioteka u Beogradu, korisnici ove članske karte imaju pravo i na besplatan kurs osnovne obuke za korišćenje računara. Prvi kurs obuke počeo je 22. maja u Biblioteci "Đorđe Jovanović", a prijava za nove tečajeve je u toku. Svi polaznici koji uspešno završe obuku, dobiće i deset sati besplatnog interneta u ovoj biblioteci.

DVE NOVE ŠKOLE

Odlukama Skupštine grada, u Beogradu su osnovane dve nove osnovne škole: "Miloje Vasić" u naselju Kaluđerica u Grockoj i "Jovan Ristić" u naselju Borča centar 3 na Paliluli. Kako je na današnjoj sednici gradske skupštine obrazložio Vladimir Todić, gradski sekretar za obrazovanje, škole će početi s radom u septembru. "Objekti imaju od pet i po do šest hiljada kvadratnih metara, građeni su po svim standardima i imaće po 32 učionice i to po 24 opšteg tipa i osam kabineta. Škole su imenovane po ljudima koji su zadužili srpski narod i državu. Miloje Vasić je utemeljitelj srpske arheologije, a i bio je i član SANU-a. Jovan Ristić je nekoliko puta bio predsednik srpske vlade, verovatno najzaslužniji što je Srbija 1878. dobila teritorijalno proširenje i utemeljitelj je moderne srpske diplomatije", kazao je Todić.

ZAVRŠEN KONKURS ZA STANOVE

Grad Beograd godinama kontinuirano sprovodi program izgradnje stanova za socijalne kategorije, koji se daju ugroženim žiteljima glavnog grada na korišćenje. Poslednji konkurs za davanje na korišćenje 82 stambene jedinice trajao je do 1. jula, do kada je i bio rok za predaju prijava.

Prema rečima Zorana Kostića, člana Gradskog veća, na konkurs je stiglo ukupno 939 prijava.

"Od ukupnog broja prijava, 37 poslato je poštom, a ostale su predate na pisarnicu Sekretarijata za socijalnu zaštitu u Tiršovoj 1. Unos i obrada predmeta počinju odmah, rad komisije biće organizovan i tokom leta. Okončanje konkursa, to jest formiranje zvanične rang-liste, očekuje se do kraja oktobra, kada će i stanovi koji se nalaze u Kamendinu biti spremni za useljenje", kazao je Kostić.

Proteklih godina sredstvima grada izgrađeno je ukupno 237 stanova koji su dati na korišćenje socijalno ugroženim porodicama, a kada bude završena obrada podataka i zvanična lista za nove stambene jedinice, ovaj broj biće znatno veći. Ugovori za korišćenje sklapaju se na pet godina, posle čega se proverava da li je došlo do promene materijalnog stanja i, ako je potrebno, ugovori se sklapaju na još pet godina.

VREME

Copyright © NP Vreme, Beograd

Upotreba materijala iz ovog fajla u bilo koje svrhe osim za
ličnu arhivu dozvoljena je samo uz pisano odobrenje NP Vreme

PDF IZDANJE RAZVILI: Saša Marković i Ivan Hrašovec

OBRADA: Marjana Hrašovec